

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

MUSÆI, MOSCHI & BIONIS, QUÆ EXTANT OMNIA:

Quibus accedere quædam selectiora THEO-
CRITI Eidyllia.

Impressa majore Characterè, Sculpturâ ador-
nata, Latinóque Carmine reddita; Græcis è regione
appositis.

AUTORE DAVIDE WHITEFORDO.

— *Vos exemplaria Græca*
Nocturna versate manu, versate diurna, Horat.
Museum ante omnes — Virg.

LONDINI,

Typis Thomæ Roycroftij, Impensis Jo. Martin,
Jac. Allestrye, & Tho. Dicus, ad insigne Campanæ
in Cœmiterio D. Pauli, MDC LIX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

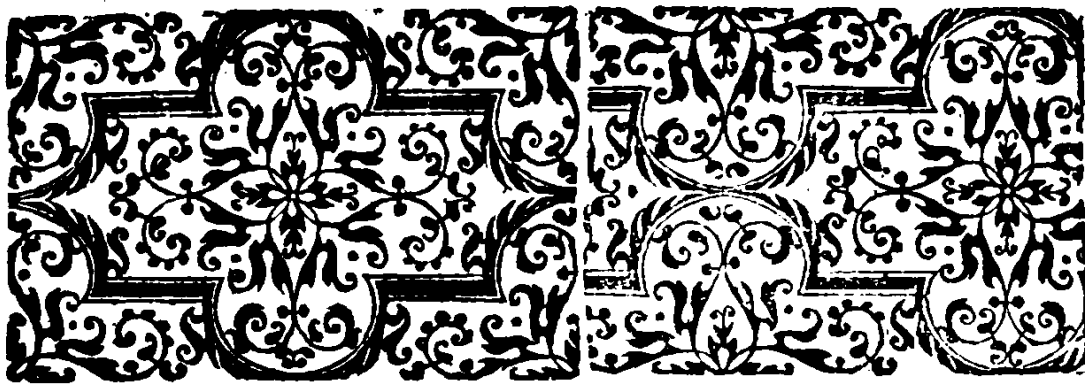
1950-1951

RESEARCH REPORT

NO. 1

BY

JOHN D. COOPER

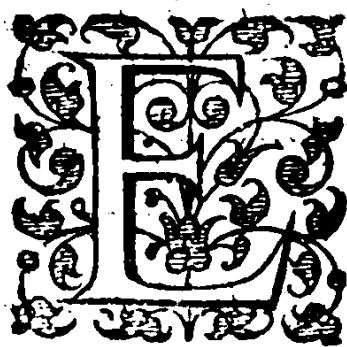

NOBILISSIMO,

Atq; omni virtutum genere excultissimo
viro,

EDOARDO BISSÆO,

ARMIGERO.

O animo semper fui (vir excultissime) ut si quid tuis virtutibus, & in literas studio & pietate dignum exhiberi possit, id non privati hominis officium, sed publicum literatorum omnium munus esse censendum : quibus præsidio destitutis apud te Asylum, afflictis & egenis perfugium, caligantibus amicum semper lumen apparuit. Atq; cum me tanto molimini imparem confiteri

A 2.

neceſſe

*necesse habuerim, tum ingenii tui spectatissimū
acumen ab ejusmodi conatu deterrebat, quod
semper impensè adeo excoluisti, ut nec medio-
cria, nedū levia jam desiderare vel amplecti pos-
sit. Hæc mecum reputans (vir dignissime)
jam labascere, & animum despondere cœperam,
nisi qui me prius benignis affectibus obstrictissi-
mum habebas, idem non modò hortatu erexisses,
sed insuper mandato adegisses: cui ego reniti
nec debeo nec volo. Non me utique latet, quā
livida Zoilorū tempestas in me mox sit ingru-
tura, nec defuturos arbitror, qui de hoc opere, ne-
dum viso, judicium sint laturi, cū tot tantōsq;
viros hujus, quam peto, gloriæ rivalet habeam.
Sed neq; Heinsij nitor, Politiani laus, aut Vul-
canij elegantia nobis hoc campo decurrendi li-
bertatem ademerunt. Floruerunt illi suorum
temporum illustres, & gloriam, quam meruere,
ingentem reportarunt: eam neq; invidemus illis,
neque de laude certamen instituimus. Illi ni-
mirū aureo & præfulgente amictu Poetas hosce
insignes condecorarunt, sed hic (quē nos damus)
ornatus, crassu. licet & rudi stamine intextus,
aliquibus*

*aliquibus fortasse arridebit : nam novū quid ut-
cunq; offerimus, cui si splendor & eximia maje-
stas absit, ipsam varietatē lector amplectatur. At
tu (vir Nobilissime.) Bucolicos hosce (qui tui
jā esse gestiunt) genibus tuis advolutos suscipe
& tuere. Si verò post tantas sollicitudines, post
tua clarissima studia, quibus orbē terrarū con-
locupletasti, aliquid etiamnū otij intervenerit,
hæc qualiacunque benigno, & quo soles
vultu respice: quod si facere non dedigneris,
omni exolutus metu ad ulteriora animum ad-
jiciet*

Vobis obsequentissimus,

DAVID WHITFORDUS.

A 3 MUSURI

MUSURI in MUSÆUM.

Portabant Veneri sollennia sacra quotannis
Vicini, & Sesti visebant Tempia frequentes :
Quos crudelis Amor contento aspexerat arcu.
Protinus exiliit nervo depulsa sagitta,
Inque Sacerdotis Cythereæ pectore fixa est.
Inde volans penetrat formosi corda Leandri.
Ergo utriusque novus præcordia perfurit ardor,
Et facis auxilio tædis thalamoque fruuntur.
Illa sed immiti gestans sub pectore ferrum,
Prodidit incautos pelago crudelis amantes,
Tum Venus, & cum præreptâ face vita recessit.

In MUSÆUM.

Æmula sunt Divum quoque pectora, Mârsque
laboris
Præmia carminibus jactat habere sui.
Non potuit post tot jactantem ferre Triumphos,
Cum mare, cum terras perdomuisset Amor.
Musæumque jubet flammæ exponere amantum,
Decerptâque prius virginitate, necem.
Laudetur paucis describens versibus ista,
Quæ tua perfecit, parve Cupido, manus.

ΜΑΚΡΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ.

Νὅς ἐῤω ἀτὰ Σησόν, ἀγένοι ἦχε θυηλάς
Κητοργανίῃσιν αὐδόντες ἐτήσιοι· αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλος ἔρας βάσταζε, διοιτεύσας δὲ μεμινώς,
Οἷα διδύλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυεν οἷόν
Μηρὸς ἐπ' ἀρήτιραι, ὅππασέρχαι δ' ἐπελάσθη
Ἡπατι Διαιδρόιο, κόρης φρένας αἶψα τρήσας.
Ἀμφοτέροι δ' ἐπόθουν, αὐτῶ πεφορημένοι οἷσιν
Ἀλλήλας ἀπίατο, γάμον δὲ σινύσορα λύχιοι
Λαφειδίῃ θήκαντο, σιδήρεοι δὲ λελογχῶς
Αἶμα πολυπλάγχκτης παρὺδ' ἀποφειύζας αἰλάσας,
Καὶ σφε φάγας μὲ ἄμεροισι, ἄμεροισι δὲ καὶ φιλοτήτοι.

Τῷ εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀδρήστεια θεῶν ἔλε· δὴ γὰρ αἰοιδῶς
Στεῦτο λαχεῖν Ἀρης μοῦνος ἀποινα πόνοι.
Τῷτο κλύων νιμέσπο' ὅτ' εἰς ἐπεινώσθαι ἔργοις
Ἀχλὺς ἄλιν, Ἀρεος τ' ἔχιδ' ὕβριν ἔρας.
Μυσσῶ δ' ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήϊζε ποθειώτα
Οἷσιν ἀπαδρέψαι παρθεῖνης χάλυκας.
Αἰνείσθω δὲ μικρῇσιν ὅππ' ἔχας σελίδεσσιν,
Οὐδ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρας.

MUSÆUS

CONFIDENTIAL

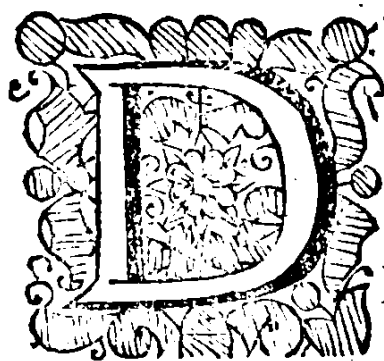
CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

M U S Æ U S.

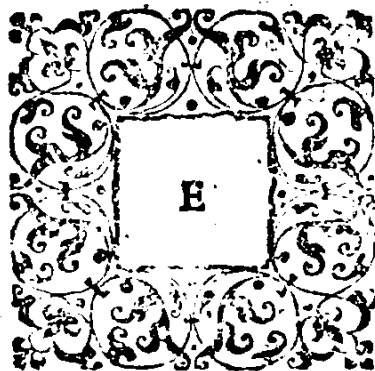
I V A facem memora tacitos quæ
 vidit amores ,
 Et nantem in tenebris , vectósque
 per alta jugales,
 Fœderáque æternam Auroræ fu-
 gientia lucem,
 Nocturnísque thoris sociatam Seston Abydo.
 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures ,
 Fax quæ furtivæ Veneris prænuncia lucet,
 Oblcurásque Herûs exornat prævia tædas.
 Quam pater ætherius (quoniam prælusit amantum
 Ignibus) meritam superaddere debuit astris ,
 Sponfarúmque decus dixisse & fidus amorum.
 Quæ socio ardentes solata est lumine curas,
 Et thalami insomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cùm nondum flassent hostili turbine ventî.
 Sed tristes utriúsque mihi (Dea) præcipe casus,
 Extinctámque facem & crudelia fata Leandri.

Respicit

Εὐκλείδης ἡ Περὶ τοῦ Μουσίου Στοιχείου
 ἡ πρώτη βιβλίον τοῦ Βασιλείου
 τὸν 428 τοῦ 7.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ.

ΙΠΕ', θεά, κρυφίωι ὀπιμάρτυρα λύχιοι
 ἐρώτων,

Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπέραν ὑμε-
 ναίων,

Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τ' ἔκ' ἴδεν ἄφθι-
 τος ἡώς,

Καὶ Σηστον καὶ Ἀβυδον, ὅπη γάμος ἐντυχος Ηροδς.

Νηχιδμόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχιον ἀκέω,
 Λύχιον ἀπαγέλλοντα διακτοεῖν Ἀφροδίτης,
 Ηρὸς νυκπράμοιο γαμοσόλον ἀγχιελιώτῳ.

Λύχιον ἐρώτος ἀγαλμα, τ' ὥφειλεν αἰθέριος Ζεὺς
 Εὐνύχιον μετ' ἀέθλον ἄγειν ἐς ὀμήγειν ἄστρον,

10 Καὶ μιν ὀπικληῖσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,

Ὅττι πέλα ξυνέειδος ἐρωμαϊέων ὑδυνάων,

Ἀγχιελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμνῶν,

Πεῖν χαλέπῃ προΐησιν ἀήδρα ἐχθρὸν ἀήτῳ.

Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε πλευντῶ

15 Λύχινος ὀβεννυμόιο καὶ ὀλλυμμόιο Λεάνδρου.

Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
 Confinis pelago; stetit hîc arcûmque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgôque calent. Si nomina quæras,
 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Hæc Seston colit; oppositam tenet alter Abydon.
 Ambo fiderei, propriæ decus urbis uterque,
 Penè pari formâ, quæ si loca fortè peragres,
 Aeriam turrîm explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis.
 Undisonum antiqui contrâ pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero clavis majoribus orta, Sacerdos
 Idaliæ Veneris tædæque incognita, turrim,
 Fluctibus æquoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castôque retenta pudore
 Nunquam virginæ se consociare catervæ,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreæ,
 Aemula foeminei vitat consortia cœtus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formæ)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Cœlestis pharetræ flagrantia tela tremiscens.
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacræ ad spectacula lucis.

Insula.

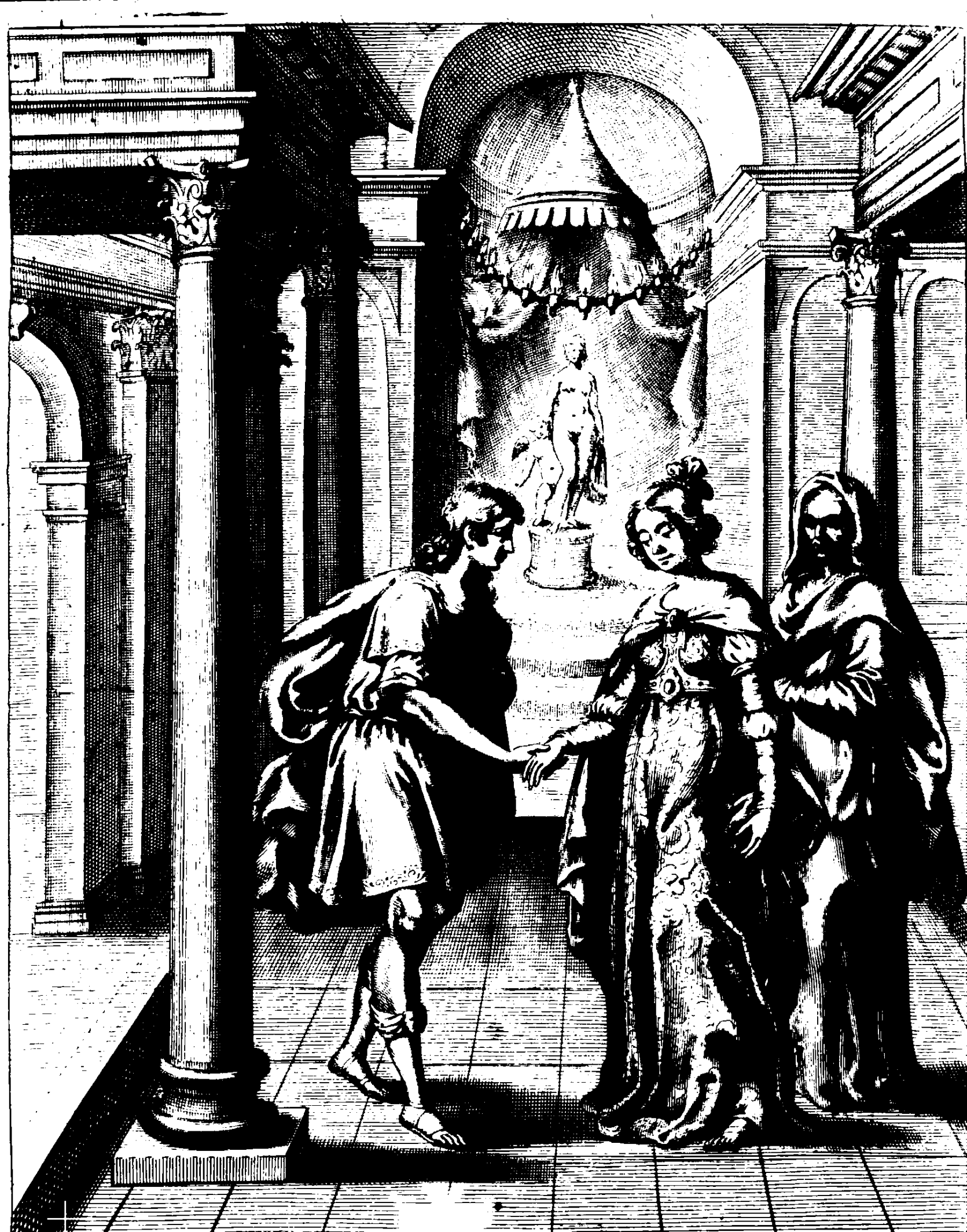
- ΣΗΣΤΟΣ ἔλω ἡ Ἀβυδὸς ὁρατοῖσι ἐγγύθι πότι
Γένοιές μοι πόλεις· Ἐρως δ' αἰὰ πῆξα πλάσῃ
Ἀμφοτέρης πλείεσσιν ἵνα ζυιένῃαι οἷόν,
Ἡίθεον φλέξας ἡ παρθένοι· ἔχομα δ' αὐτῆς,
20 Ἰμῖρεις τε Λεάνδρος ἔλω, ἡ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σησὸν ἔταμεν, ὁ δὲ πολίετροι Ἀβύδῳ,
Ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστερες ἄμφω,
Εἰκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἶπτε καὶ ἰσθήσεις,
Δίζω μοι πινὰ πύργον, ὅπῃ πετὲ Σησιᾶς Ἡρώ
25 Ἰστατο λύχνοι ἔχουσα, ἡ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ.
Δίζω δ' ἀρχαῖης ἀληχία πορθμὸν Ἀβύδῳ
Εἰσέτι πῦρ κλαίοντα μόρον ἡ ἔρωτα Λεάνδρῳ.
Ἀλλὰ πότεν Λεάνδρος Ἀβυδῷ δώματα ταῖαν
Ἡρῆς ἐς πότον ἦλθε, πότῳ δ' ἐδέσθη ἡ αὐτῇ;
30 Ἡρώ μὲν χαίρεισα διοτρεφὲς αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος μὲν ἱέρεια· γάμῳ δ' ἀδίδακτος ἔδουσα,
Πύργον ἀπο πρυγῶν πρὸς γείτοιν νᾶε θαλάσῃ,
Ἀλλῃ Κύπρις ἀνασσα· σαιοφροσύνη δὲ ἡ αἰδοῖ
Οὐδέποτε ἀγρομένησι μετῳμύλησε γυναῖξιν,
35 Οὐδέ χορὴν χαίρεισα μετήλυθεν ἡλικὸς ἡβης.
Μῶμιον ἀλευρόμεν ζηλήμονα θηλυτεράων·
(Καὶ γὰρ ΕΠ' ΑΓΛΑΪΗ Ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες)
Ἀλλ' αἰεὶ Κυτρείαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτῃ,
Πολλάκι ἡ ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
40 Μητεῖ σὺν ἔρατῇ, φλογερὴν προμέεσσα φάρετριν.
Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλείνε πειπεινόντας οἷσ' ἔς.
Δὴ γὰρ Κυπειδίῃ παρθένος ἦλθεν ἑορτή,
Τὴν αἰὰ Σησὸν ἄγουσι Ἀδωνίδι ἡ Κυτρείῃ·
Παισίδῃ δ' ἑσπευδὸν ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι.

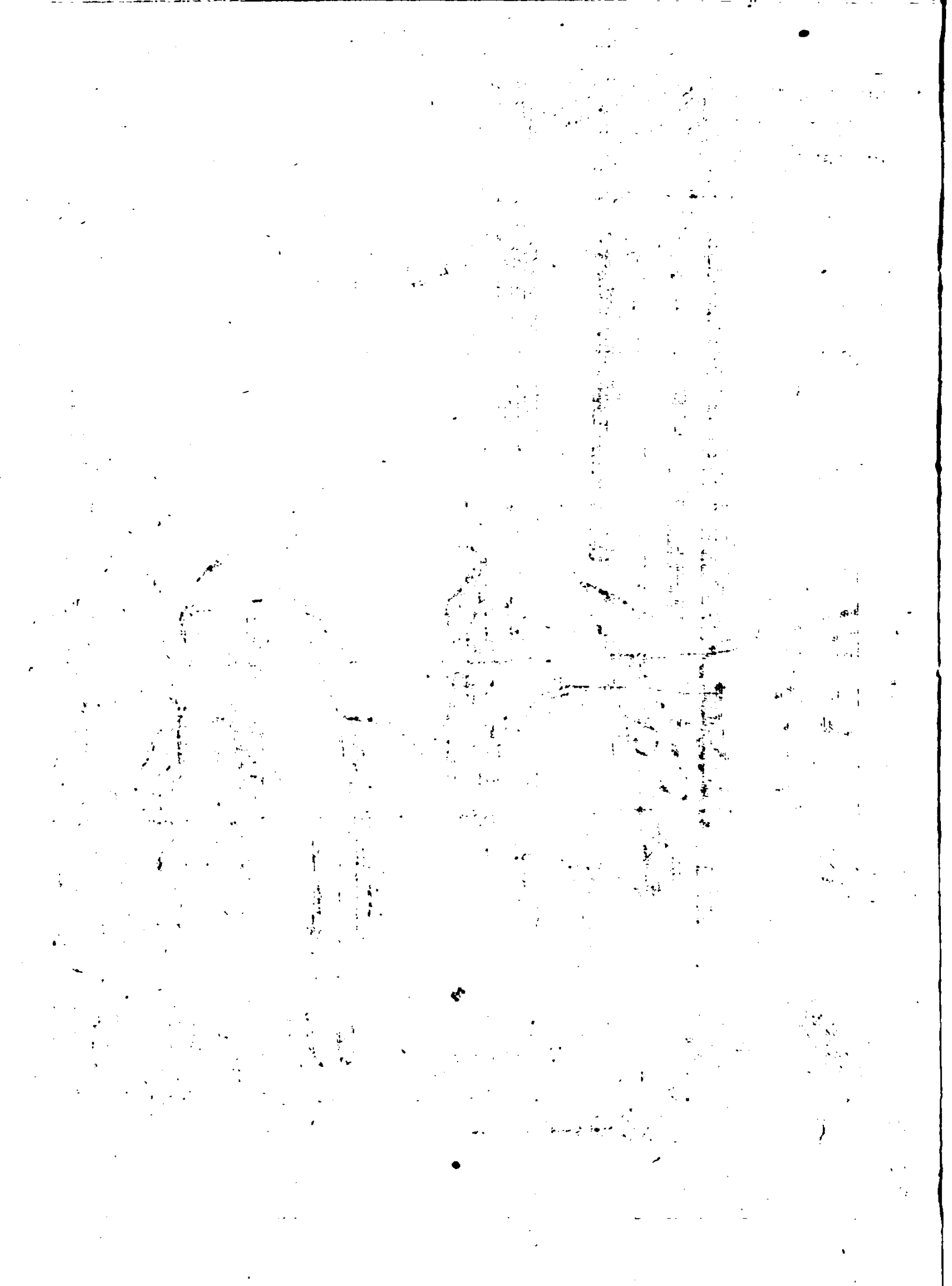
Insula quos gremio Oceani circumflua misit,
Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
Vósque puellares liquere Cythera catervæ,
Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
Huc Phryx, oppositaque ruebat civis Abydi.
Contactique novis juvenes ardoribus, illi
Nam semper festi studio famâque trahuntur.
Nec peragenda vocant tantùm solennia Divûm,
Agmen virgineâ quantùm spectabile formâ.
Ante alias Hero gressum per templa ferebat
Prælustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
Pallida seu primæ resplendent cornua Lunæ.
Illa genas modico tamen interfusa rubore
Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
In gressu tunicæ sinuata volumina pandunt,
Multa comes membris it gratia, prisca sorores
Tres ætas dedit, hæc oculo si riserit uno
Gratia sidereo centena exultat ocello.
O quàm digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
Aemula virgo suæ possit contendere Divæ.
Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
Virgo tuæ cœpit flagrare Cupidine tædæ:
Nam gressus quacunque Hero per templa ferebat
Attonitis inbiant animis oculisque sequuntur.
Atque aliquis formam miratus talia fatur.

- 45 Οἱ τοὶ κατετάσκειν ἀλίσχεφρον σφυρὰ ἰήσων, — 55—
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίνης ἀπὸ Κύφου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμμενεν ἐνὶ πόλει οὐδ' ἐν Κυθήρων,
 Οὐ Λιβαίνου θυόεντος ἐνὶ περύγεσσι χορεύων
 Οὐδὲ Πεικτιόων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, ἢ γείτονος ἀγρὸς Αβύδου,
 Οὐδὲ τις ἠϊθέων φιλοπάρθετος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν ἀεὶ εὐδύσει θυήλας,
 Οἷον ἀγέμεν ἀνδρῶν διὰ χάλκεα παρθενιάων.
 55 Ἡ δὲ θεὸς ἀνὰ ἱὸν ἐπ' ὤχετο παρθένος Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαλκίεντος ἀπαστράπτουσα Περσέως,
 Οἷά τε λευκοπάρητος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἀκρὰ δὲ χιονέων φοινίσκετο κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδοι ἐκ χαλύκων διδυμόχεον. ἦ τάχα φαῖης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσιν ῥόδοι λειμῶνα φαῖναι.
 Χρυσὴν γὰρ μελέων ἐρυθθαίνετο νισσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κέρης·
 Πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαοὶ
 Τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἡρῆς
 65 Ὀφθαλμὸς γελῶν ἐχάτον Χάριτας τεθήλει.
 Ἀτρεκέως ἰέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
 Ὡς ἢ μὲν πέει πολλὸν ἀειτέουσα γυναικῶν
 Κύπριδος ἀρήτρεα, ἵεν διεφαίνετο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· ἔδδ' ἐπὶ ἀνδρῶν.
 70 Ἦεν ὅς ἢ μελέανεν ἔχειν ὁμοδόμενον Ἡρώ.
 Ἡ δ' ἄρα χαλλιθέμεθλον ὅπῃ χεῖρ ἱὸν ἀλάτο,
 Εὐπρόμητον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 Καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐφάυμασε, καὶ φάτο μῦθον,

Accessi Sparten, pulcram Lacedæmona vidi,
Roboris & primæ florent ubi præmia formæ.
Abstulit una decens generosa modestaque palmam.
Gratia fortè tibi, Dea, de tribus unica servit,
Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
Aetherias semper servant sibi numina sedes,
In nostras formosa thoros si venerit Hero.
O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
Nostra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
Talia jactabat juvenis, diversa furentes
Virgo viros graviter tacito torquebat amore.
Torruit at visæ postquam te flamma Leander,
Stat nolle occultis animum consumere telis.
Córq; inopinus amor postquam inflàmaverat, Hero
Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
Combibit assiduos oculis spectantibus ignes,
Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
Sic illibatæ penetrat plus virginis ardor
Corda viri, quàm quæ nervo salit acta sagitta :
Invadens oculos primùm, tum luminis icti
Descendit dolor, & meat ad præcordia vulnus.
In diversa trahunt virtúsque, timórque, pudórque.
Cor tremit, implicitò sed enim pudor obstat amanti.
At cap tur formâ, tum pellit flamma pudorem.
Ergo virum tandem victrix audacia ducit
Passibus ambiguis, & coram virgine sistit.
Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
Pectore in incauto tentans accendere flammam.

Leandri

ΚΑΙ Σπάρτης ἐπέβλεψ' Ἀλακεδαίμονος Ἰδρακοῖ Ἰδρυ,

75 Ἦχε μόθον καὶ αἶθλος ἀκρόμαχον ἀγλαΐαν
Τοίῳ δ' ἔπα' ὅππῃ κέλετο κενεῖν θ' ἀπαλλύει.
Καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοπράξιν.
Παπταῖαν ἐμόγησα, κόροι δ' ἔχ' ἔυροι ὀπωπῆς.
Αὐτίκα περὶ πύλιν λαχὼν ὀπιβήμενος Ἡρῆς.

80 Οὐκ αἶ ἐγὼ κατ' ὄλιγεπον ἐφιμαίρω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρῳ παρὰ κοιτῇ ἔχει ἐνὶ δόμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι ἔχ' ἐπέοικε τῷ ἱέρειαν ἀφάσθην,
Τοῖν μοι, Κυθήρῃ, γένη παρὰ κοιτῇ ὀπάσας.

Τοῖα μὲν ἦν ἔειπεν τις ἐρώμεν' ἄλλοθεν ἄλλος.

85 Ἐλκος ὑποκλέπτων ἐπεώονατο χαλλεῖ κέρης.
Αἰαπαγὲς Δείαδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐχλέα κέρην,
Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατὰ τρύχειν φρένα κέντροις;
Ἀλλὰ πυρεπνέυσιοι δαμείς ἀδύκητον οἴστοις,
Οὐκ ἔθελες ζῶντι περικαλλέος ἀμμορος Ἡρῆς.

90 Σιωὶ βλεφάροι δ' ἀπ' ὀφθαλμοῖν ἀέξετο πυρρός ἐρώπων,
Καὶ κραδίη παρὰ λαζεν ἀνικήτη πυρὸς ὀρμῇ.
ΚΑΛΛΟΣ γὰρ πείπυσεν ἀμωμήτοις γυναικὸς
Οἷον περὶ μερόπας πέλαι πέρβετος οἴστῳ.

Ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἔστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάει.

95 Ἐλκος ὀλίσσεται, καὶ ὅππῃ φρένας ἀνδρὸς ὀδύει.
Εἶπε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, πόμος, αἰδώς.
Ἐπρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶνται.
Θάμβει δ' εἶδος ἄειτον, ἔρως δ' ἀπειρόσφοισεν αἰδῶ.
Θαρταλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀπατάζων,

100 Ἡμέμα προσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.
Λοξὰ δ' ὑπὲρ πύλιν δολεραὶ ἐλέλιζεν ὀπωπῆς,
(Νέυμασιν ἀφ' ὀφθαλμοῖν ἀεὶ παλάζων φρένα κέρης.

Leandri infidias agnovit virgo, suæque
Conscia gaudebat formæ, at perfusa rubore
Sæpè levi textit roseum velamine vultum :
Signa pari referens & respondentia nutu.
Ora iterum attollit, lætantur corda Leandri
Quòd non sprevisset virgo quos senserat ignes.
Interea juvenis dum commoda quærit amori
Tempora, contracto descendit lumine Phoebus,
Et trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.
Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam,
Ambiguæ fidens nocti fretusque tenebris.
Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumq;
Virgineam subito (velut indignata) recepit.
Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.
Hæc velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus infit,
Fœmineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne à virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.
Nostra potens opibus domus est, pœnamq; minatur.
Idaliæ non est sic attrectanda Sacerdos.
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus benè convenientia dixit,
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,
Certa dari victæ sensit sibi signa puellæ.
Fœmina nam blando quæcunque minatur amanti,
Exprimit

Αυτὴ δ' ὥς ξυνέηκε πόθον δολέοντα Λεάνδρῳ,
 Χαίρει ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· οὐδ' ἡσυχίη δὲ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἰμερόεσσα ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπῇ,
 Νεύμασι λαθροδίοισιν ὑπαγγελέσσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκληναι. ὃ δ' ἐίδοθι θυμὸν ἰάσθη,
 Ὅτι πόθῳ ξυνέηκε, καὶ ἔκ' ἀπεσείσατο κέρη. — εν
 Οφρα μὲν δὲ Λεάνδρος ἐδίξ' ἐτο λάργειον ὄριον,
 110 Φέγγος ἀταστέλαστα χατήρει ἐς δύσιν ἡώς·
 Ἐκ παρ' αὐτῆς δ' ἀνέφαινε βαθυόσκιος ἑσπερος ἀστὴρ.
 Αὐτὰρ ὃ θαρσαλίας μετεκίαθεν ἐγγύθι κέρης,
 Ως ἴδε κυαιόπεπλοι ὅππῃ ῥώσκειν ὁμήχλην·
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδόφ' ἰδέα δάκτυλα κέρης,
 115 Βυσσόθεν ἐξονάχ' ἐν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ.
 Οἶά τε χωιδῶν ῥοδίῳ ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ως δ' ἐρατῆς εἰόησε χαλὶφρονά τεύμαζα κέρης,
 Θαρσαλίας παλάμη πολυδαίδαλοι ἔλκε χιτῶνα,
 Ἐσχαζα πμήντορος ἄλκι' ὅππ' κεύθεα ἱποδ'.
 120 Οκταλέως δὲ πόδισιν ἐφρέσσετο παρθένος Ἡρώ,
 Οἶά τ' ἔκ' ἐφέλγεσθαι· τοῖσι δ' ἀνιείχετο φωνήν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἐπ' ἐλείγεσθαι Λεάνδρῳ.

ΖΕΙΝΕ, τί μαργαρίεις; τί με δύσμορε παρθένη ἐλκεῖς;
 Ἄλλην δ' εὖρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα·
 125 Μῆνιν ἐμὴν ἀπομύπτει πολυκτεάνων γενετήρων·
 Κύπριδος ἔσθαι ἔοικε θεῆς ἱερῆαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ὅππ' ἐλέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπεύλησεν εἰκόζα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύει οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειθομένην σημῖα παρθευγέων·
 (Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναικας,

Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
 Oscula tum rosæ cervici dulcia figens,
 Talia dicta dedit vivo perculsus amore.
 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
 Nam tibi terra parem non educat ulla puellam :
 Solâque supremi soboles est æqua Tonantis.
 Et Pater, & felix tibi quæ dedit ubera Mater,
 Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,
 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammæ.
 Cur Venerem fugis ah! Veneris non æqua Sacerdos?
 Huc ades, & cole ritè Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereæ ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiæ infensa est. Si noscere Divæ
 Sacra tuæ cupis, & sinceras discere leges,
 Sunt tædæ, & thalami, tua si Venus est tibi curæ,
 Dilige jucundi sociabile fœdus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti,
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales
 Victor Jardanes captivum ad mœnia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Necte Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionæos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quæ Divæ numine victa
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Túque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat,

Dejectum

- Κυοριδίαι δ' αράν' αὐτὰ γέλοι' εἰσιν ἀπειλαί.)
 Παρθενικῆς δ' εὐοδμοι εὐχέουσι αὐχέα κύσας,
 Τοῖσι μῦθοι εἶπε, πόθεν βεβολημένος οἶσθω,
 135 ΚΥΠΡΙ φίλη μετὰ Κύπρην, Ἀθηναῖη μετ' Ἀθήνην,
 (Οὐ γὰρ ὄπιχθοῖνός σε ἴσθι χαλῆω σε γυναιξίν,
 Ἀλλὰ σε θυγατέρας Διὸς Κρονίουτος εἶσθαι)
 Ολβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἢ τέκε μήτηρ
 Γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λιταῖαν
 140 Ἡμετέραν ἐπάκχε, πόθεν δ' οἰκτεῖρον ἀνάγκη.
 Κύπειδος ὡς ἰέρφα, μετέρχιο Κύπειδος ἔργα·
 Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλεις γαμήλια θεσμά θεάων·
 Παρθένοι ἔκ' ἐπέοικεν ὑποδρῆσθαι Ἀφροδίτην·
 Παρθενικῆς ἔ' Κύπρις ἰαυέσθαι. ἢ δ' ἐβέλους
 145 Θεσμά θεῆς ἐρόντο καὶ ὄργα πρὸς δαίτυαι, -Τ-
 Ἐργάμος καὶ λέκτρα. σὺ δ' εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 Θελξιόσσι ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν Ερώτων·
 Σοὶ δ' ἐκείνῳ με κόμιζε, καὶ ἢν ἐθέλῃς, παρακοίτιον,
 Τόν σοι Ἔρως ἤχρυσεν εἰς βελέεσσι κιχήσας·
 150 Ὡς θεαοῦν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσάρραπτι Ερμῆς
 Οητεύει ἐκόμιζε Ἰαρωαίνῃ πότι νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ ἔ' σοφὸς ἤγαγει Ερμῆς.
 Παρθένος ἔ' σε λείθῃαι ἀπ' Ἀρχαδίνης Δαλάντη,
 Ἡ ποτε Μελανίαιος ἐρασταμίδ' ὕφ' ἄνελι
 155 Παρθενίης ἀλέσθαι· χαλασταμίδης δ' Ἀφροδίτης,
 Τὸν πάρος ἔκ' ἐπόθησεν, καὶ κραδίη θέτο πάση.
 Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισε ἀνακτομίδης φρένα κέρης,
 Ουκὼτ' ἐρωτοτόχοισι παραπλάγξας καὶ μύθοις.
 160 Παρθενικῇ δ' ἀφθογὸς ἐπὶ χθόνα πᾶν ὅππῃ,

Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, sæpè rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta hæc jam victæ prænuncia, nāmq; tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat.
 Mollia crudeles stimuli præcordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervere amore Leandri
 Virgo, novæque fovet tenero sub pectore flammæ.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander tædia sensit,
 Turbida virgineo defigens lumina collo.
 Illa diu tandem servata silentia rumpit,
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta movere s.
 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugalia pectus
 Vincula sollicitas, quæ fors invisa recusat?
 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) ædem,
 Tentabis frustra latebras prætere amore.
 Ora virum probris sic assuevere, tenebris
 Ut quæ tecta putes, spargat per compita rumor.
 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, præclari nominis Hero,
 Aëræque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consortem, sonantes
 Ad fluctus pelagi, propè claræ mœnia Sesti

Neptuno

- Αἰδοῖ ἐρυθρόσσαι ὑποκλέπειν παρὰ ἡμῶν,
 Καὶ χροὸς ἔχει ἄκροι ἐπ' ἵχνισι αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὁμοιοῖ ἐὼν ξυνέργει χεῖρα.
 Πειθοῖς γὰρ ταῦτά πάντα προάγγελα παρθενικῆς δὲ
 165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχοις ὅτι σιωπῇ.
 Ἦδη δὲ γλυκύπικρον ἐδέξατο κείτης Εὐρώπης,
 Θέρμετο δὲ κραδίῳ γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἠρώ,
 Κάλπει δ' ἰμυρόντος ἀνεπίδητο Λεάνδρου.
 Οφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχει τεύεσθαι ὀπωπὴν,
 170 Τόφρα δὲ δὲ Λεάνδρος ἐρωμαγέεσσι προσηύποις
 Οὐ χάρμην εἰσορόων ἀταλόχευον αὐχένα κέρης.
 Οὐδ' αὖ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνείχετο φωνήν,
 Αἰδοῖς ὑγρὸν ἔφρευθος σπινθῆρας προσηύπων.
 ΖΕῖΝΕ, ποῖς ἐπέεσι τάχ' εἴη δὲ πύτρων ὀρώσας;
 175 Τίς σε πολυπλαγέων ἐπὶ ὧν ἐδίδαξε κελύβους;
 Οἱ μὲν τίς σ' ἐκόμισται ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτῳ ἐρλέγξαι πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖνος ἐὼν δὲ ἄπιστος ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν δ' ὁ δυνάμεσθαι γάμοις ὅσοισι πελάσσαι;
 180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς πεκέεσσι ἐπώαδεν. Ἰὺ δ' ἐθελήσῃς
 Ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μῦναι,
 Οὐ δυνάσσαι σκοτοῖσσαι ὑποκλέπειν ἀφροδίτῳ.
 ΓΛΩΣΣΑ γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος εἴη δὲ σιωπῇ
 Ἐργὸν ὅτ' ἔτελλε τις, .οὐδὲ τειρόδισι ἀκύνει.
 185 Εἰπέ δὲ (μὴ κρύψῃς) τὸν ὄνομα, δὲ σὺ πάτερ, Ἰὺ,
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθει· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν, Ἠρώ.
 Πύργος δ' ἀμριβόητος, ἐμὸς δῶμος ἔρανομήκης,
 Ὡς εἰς ταμετάσθαι σὺν ἀμριπόλῳ πηλὸν μένη,
 Σησιάδης πρὸ πολλῆς ὑπὸ βαρυκύμοις ὄρεσιν,

Neptuno immitti jussu vicina parentum.
Aequæ longè comites, dulcisque choreæ
Virginæ plausus, tantùm noctesque diésque
Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
Hæc effata genam roseam velamine texit,
Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
Namque domans telis mortalia corda Cupido
Ipse manus adhibet medicas, ubi præsidet ille
Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.
Ingemit & vafro tandem sermone profatur.
Te propter, virgo, nabo maria aspera, quamvis
Claudat iter flammis, insanâque ferveat unda.
In thalamos Herûs mare non terrebit euntem,
Si fremat excitum ventis & verberet astra.
Sed semper pelagi me semita nota, maritum
Hellespontiacis madidum tibi sistet ab undis.
Nam colo non longè distantis mœnia Abydi.
Tu tantùm adversam sublimi à vertice turris
Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
Sidere deducar nocturni navis amoris.
Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten,
Oriôna gravem, pelagóque incognita plaustra.
Hoc vehar oppositas terræ securis ad oras.
(Chara) sed instantes pernox custodia ventos
Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
Lumine lucifero ductore animæque viæque.

Et

- 190 Γαίτοτα πόττοι ἔχαι, γαίτοχ' εἰς βυλῆσι παλῆσι.
 Οὐδέ μοι ἐγγύς ἔασιν ὁμήλικες, ὕδ' ἐχόρῃαι
 Ἠϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ τύκτα κ' ἦεν
 Ἐξ ἀλὸς ἡγεμόντος ὄπιβρέκει ἔασιν ἡγή
 Ὡς φασίην, ῥυδέντ' ἔτι πὸ θάρεϊ κρύπτε παρῆντο,
 195 Εμπαλὴ αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμύμετο μύθοις.
 Λεῖανδρος δὲ πύθ' βεβόλημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
 Φράζετο πῶς κεῖ Ερωτος ἀεθλεύσῃεν ἀγῶνα.
 ΑΝΔΡΑ γὰρ ἀνλόμητις Ερως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκίσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βυληφόρος ὅτι βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς κ' ποθέει· πότε γράσσηται Λεῖανδρον.
 Οὐκ δ' ἀλαστήρας πολυμήχανοι ἐνέπτε μύθοι.
 ΠΑΡΘΕΝΕ, σὸν δὲ ἔρωτα κ' ἀγασσὶ διδμα κρήνη,
 Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, κ' ἀπλοοῖ ἴσασται ὕδαρ
 205 Οὐ προμείω βαρὺ χῆμα πῆν μετ' ἀνέμῳ ἐπὶ
 Οὐ βρόμοι ἡχίστα βαρυγλῦπτοιο θαλάσσης·
 Ἀλλ' αἰεὶ χεῖ τύκτα φορέυμενος ὕψος ἀκοίτης
 Νῆξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρῳ· ὅχ' ἔχεται γὰρ
 Αἰτία σέο πόλῃς ἔχω πολίστηρον Λεῖανδρον.
 210 Μοῦνοι ἐμοὶ εἶνα λύχνοι ἀπὸ ἡλιβάτε στο· πύργῳ
 Εκ τράτης ἀνάφαινε χεῖ κίεφας· ὄφρα νοήσας
 Εἰσομαι ὀλκῶς Ερωτος, ἔχει σέθι ἀπὸς λύχνοι,
 Καί μιν ὀπιπύωσι, ὅκ' ὄψομαι δυνάτα Βοώτιον, — ὅψε δύνοντα —
 Οὐ θρασὺν Δαίωνα, κ' ἀβροχὸν ὀλκὸν ἀμαξίης,
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκυνὸν ὄρμιον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ φίλῃ πεφύλαξο βαρυπνείοντας αἴθρας,
 Μή μιν ὥστε βιάσασσι, κ' αὐτίκα θύμῳ ὀλέσσω,
 Λύχνοι ἐμοὶ βιότῳ φαισφόροι ἡγεμονῆα.

Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander.
Sic illi tacito jungebant fœdera nexu,
Nocturni secreta thori, at prænuncia lecti
Tæda ministerium occulti servaret amoris.
Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
Furtivum interea cupidi certamen amoris
Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
Signa subobscuræ fallant incognita turris
Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.
Dulciâque optantes venturæ gaudia noctis,
Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.
Jamque superfusæ nigræ caliginis umbræ,
Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
Anxius undosi stabas prope littora ponti,
Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
Sollicitæque facis deposcens flebile signum,
Luminâque occulti procul effulgentia lecti.
Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
Flamma virum tædâmq; cremat; sed littore summo
Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus haufit,
Intremuit primùm, mox expulit ipse timorem,
Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
Sævus amor, pontusque gravis sed mitior unda
Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas.
Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.

Hic

- Εἰ ἐπὶ δ' ἐφέλγῃς ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαίμων,
 220 Οὐνομά μοι Δείανδρος, εὐτεφάνη πόσις Ηρώς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέφευτο μνηστῆρ,
 Καὶ νύχτι φιλότιτα, καὶ ἀγγελίῃ ὑμνῶνται
 Λύχιν μαρτυρήσιν ὀπιπύσσονται φυλάξειν·
 Ἡ μὲν φάος ταύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ πρῆσαι. φῶς
 225 Παιτυχίδας δ' αἰνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμνῶνται,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ὑποσφίονται ἀνάγκῃ.
 Ἡ μὲν ἐὼν πίπι πύργον, ὃ δ' ὀρφναῖν ἀνὰ νύκτα,
 Μὴ πῶδα πλάζοντο, βαλὼν σημήϊα πύργῳ,
 Πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύλῃ.
 230 Παιτυχίαν δ' ὁάραν κρυφίως ποθέοιτες ἀέθλῳ,
 Πολλὰ κίς ἤρῃσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνη.
 Ἡδὴ κυανόπεπλος αἰέδραμε νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Αἰδράσιν ὑπὸν ἄλγιστα, καὶ ὃ ποθέοντι Δείανδρῳ·
 Ἀλλὰ πολυφλέισβοιο παρ' ἡϊόνας θαλάσσης.
 235 Ἀγγελίῃ ἀνέμιμα φαινομένων ὑμνῶνται,
 Μαρτυρήν λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοχεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόποι ἀγγελιάτῃ.
 Ὡς δ' ἰδὲ κυανὴς λιποφегγέα νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡρὲ λύχνον ἔφαινε· ἀναπνομήνιο δὲ λύχιν,
 240 Θυμὸν Ἔρως ἔφλεξε ἐπειρομήνοιο Δείανδρῳ,
 Λύχιν χαρομήνῳ συνεχρίετο· παρ' δὲ θαλάσῃ.
 Μαινομένων ῥοφίῳ πολυηχέε βομβον ἀκρόν,
 Ἐξέμε μὲν τῶν ὧτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἶρας,
 Τοίοισι πρῶτον ἐλεγετο παρηγορέων φρένα μύθοις.
 245 ΔΕΙΝὸς Ἔρως, καὶ ποῖτος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρως ἐμὲ φλέγει σιδήρεον πῦρ.
 Δάξω πῦρ κεαδὴ, μὴ λείδῃσι νήχῃσι ὕδωρ,

Hic præsens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quòd sit Venus edita, fluctus
 Quæ regit æquoreos & nostro præsidet igni?
 Exuit hæc fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti hæsuram constrinxit utrâque.
 Littorêque exiliens corpus dejecit in æquor,
 Ad facis oppositæ fulgentia lumina tendens,
 Ipse ratis, remêxque sibi, gnarûsque magister.
 Hero flammiferæ sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Sæpè manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam,
 Solâque anhelantem tacitè complexa maritum
 (Aequora perfusis rorantem falsa capillis)
 Dulcia virginæi vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Præpingui, roseo, pelagique extinxit odorem,
 Composuitque thoris, & adhuc ex æquore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi salsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosâque Tethyos unda.
 Huc ades! hoc gremio duos deponere labores.
 Dixerat, hic primos citò virginitatis honores
 Carpit, & optatæ Veneris nova fœdera jungunt.
 Tæda, sed absq; choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates.
 Nec fax ulla thori genialis prævia luxit.

Non

- Δεῦρό μοι εἰς φιλότιμα· τί δὴ ῥογίῳ ἀλεγίζεις;
 Ἀγιάσσεις ὅτι Κύριος ἀποσπορός ἐστὶ θαλάσσης,
 250 Καὶ κρατὶ πότρου, καὶ ἡμετέρῳ ὀδυνάσει;
 Ὡς εἶπεν, μέλειν ἐρατῇ ἀπεδύσατο πέπλοι
 Ἀμφοτέρης παλάμοισιν, εἰ δ' ἐσφριγγε χαρήσῃ,
 - Ἠϊόιος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐρρήψε θαλάσσης,
 Λαμπομόνυ δ' ἔσπευδεν αἰὲν χατεναίτια λύχιν,
 255 Αὐτὸς ἐρέτης, αὐτοπόλος, αὐτόματος ἦεν· ἔκων
 Ἡρὼ δ' ἡλιβάτοιο φαισφάρος ὑψόφει πύργῳ,
 Αεζαλέης ἀύρησιν ὅττι πνεύσκει αἴτης,
 Φάρει πολλάκι λύχιοι ἐπέσκεπεν, εἶσθε Σηφοῦ
 Πολλὰ χαμῶν Λαίαιδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτίῳ,
 260 Καὶ μιν ἐόν ποτὶ πύργῳ ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 Νυμφίον ἀσφμαίνοντα ῥῶε πύξασα σιοπῇ,
 Αφροκόμης ῥαθάμιχας ἐπὶ γάζοντα θαλάσσης,
 Ηγαγε νυμφοκόμοιο μυχὲς ἐπὶ παρθεγεῶνος,
 Καὶ χροά πάντα καθρεῖ, δέμας δ' ἐρρίπει ἐλαίῳ
 265 Εὐόδμω, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπτοισι ἐσβέσσι ὀδυνῶν.
 Εἰσέτι δ' ἀσφμαίνοντα βαθυφρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχθεῖσα φιλιώσας ἴαχε μύθους,
 ΝΥΜΦΙΕ, πολλὰ μόχθους, ἀ μὴ πάγε νυμφίος ἄλλος·
 Νυμφίε, πολλὰ μόχθους· ἄλις γὰρ τοι ἄλμυρον ὕδωρ,
 270 Οδρή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγλέπτιο θαλάσσης·
 Δεῦρο τέως ἰδρῶτας ἐμοῖς οἰκέτθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν, ὁ δ' αὐτίκα λύσαστο μήτηρ·
 Καὶ θεσμών ἐπέβησαν ἀεισιδὸς Κυθέρειος.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχρεὺς ἐπὶ λέχος, ἀλλ' ἄτερ ἡμεῶν.
 275 Οὐ ζυγίεοις τις ἐπευφήμειν αἰοῖς, - χρὴν Ἡερν
 Οὐ δαΐδων ἤσφαπτε σέλας θαλαμηπόλον ἐνὶ λῶν,

Non agili iuvenes circumsiluere choræa.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenæum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebræ.
 Et non cantatis se conjungere Hymenæis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriæ sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores.
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Sæpiùs occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti.
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior ætas
 Est data trajectis vada per Nereia tædis.
 Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
 Et maria horrifonæ turbabant cana procellæ,
 Et penitùs motas pelagi traxere lacunas,
 Aequora præcipiti verrentes turbine Cori.
 Certatim nimbi feriunt mare, præscius horret
 Nauta, ratémque avidus prærepto littore frangit,
 Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
 Sed non magnanimum incæpto terrere Leandrum
 Excitus valuit brumali fidere pontus.
 Extulit infelix solitæ prænuncia tædæ
 Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
 Securúmque maris monuit: sed tempore brumæ
 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,

- Οὐδὲ πολυσκάρημα τίς ἐπισκίρτησε χερσὶν,
 Οὐχ ὑμνῶμον αἶσι πατὴρ ἢ πότις μήτηρ.
 Ἀλλὰ λέχος φορέουσα τελευσιγάμοισι οἱ ὄρεαι.
 270 Σιὴ πατρὸν ἐπύζει, σὺνφοκόμεναι δ' ὁμίχλη,
 Καὶ γάμος ἦν ἀπαινεύει ἀειδομένην ὑμναίῳ.
 Νῦξ μὲν ἔειπε κέποισι γαμοτόλος· ὅδε ποτ' ἦος
 Νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀειγνώτοις ἐν λέκτροις.
 Νήχεται δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου.
 285 Εὐνυχίῳ ἀκόρητος ἐπὶ πνέειν ὑμναίῳ.
 Ἡρώ δ' ἐλκεσπέπλος εἰς λήγεται τοκῆας,
 (Παρθένος ἡματιή, νυχὴ γυνή. ἀμρότεροι δέ
 Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέποιτες αἰάγκῃ,
 290 Κρυπιδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυτρεΐη.
 Ἀλλ' ὀλίγοι ζώεσσι ὅππ' ἔρῃον, ὅδ' ὅππ' ἔρῃον
 Ἀλλήλων ἀπαινοῦτο πολυπλάγκτων ὑμναίῳ.
 Ἀλλ', ὅτε παχύνετο ἐπὶ λυγρὸν χεῖματος ὥρη
 Φεικτέα δονήσασα πολυτροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 Βένθεα δ' ἀπαινοῦται ἢ ὑγρὰ θέμετ' ἀλαλάσας
 Χειμέριαι πνέοντες αἰετὸς ἐλίζον αἴῃται,
 Λαίλαπι μαγίζοντες ὅλην ἄλ' τυπιδίῃ δέ,
 Ἡδὲ τῇα μελαίῃ ἀπέκλασε δι' ἔρῃον χερσὶ
 Χειμεῖον ἢ ἀπαινοῦται ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' ἢ χειμεῖος σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμα Λεάνδρ' διακτοεῖν δέ σε πύργῳ,
 Ἡγάδα σκαίνεσσι φαιστροῖν ὑμναίῳ,
 Μαινομένης ὄρεσιν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεὺς ἢ ἀπαινοῦται ὅφειλε δὲ ὀσχορος Ἡρώ,
 305 Χεῖματος ἰσαμύνοισι, μῦθον ἀπαινεύει Λεάνδρου,

Et clarum officio dimittere sidus amorum.
Dirus amor, fatúmque coëgit, nuncia lethi
Fax miseræ accensa est, nec amantum prævia flâmis.
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
Grandia brumali tollebant æquora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetæ Virginis ardor
Impulerat sævo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur æquor,
Miscetur cœlo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurſu, Zephyro contrarius Eurus
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensúmque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
Sæpe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Sæpe ipsum pelagi domitorem, sæpe recenset
Arthidos ereptæ Borea tibi gaudia nymphæ.
Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
Undique contritum juvenem maris obvius urget
Impetus, & pedibus sæva abstulit unda vigorem,
Brachiâque assiduo ceciderunt fessa labore,
Nec revomit salſas quas hauserat æquoris undas,
Sed bibit affusum defectis faucibus æquor.
Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
Leandrúmque simul miserósque obtexit amores.
Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
At jubare exorto sponſum non aspicit usquam.
Ergo oculos celeres circumfert æquore toto,
Fluctibus

- Μηκέτ' ἀναπομένη μινύσειν ἀτέρα λείβει.
 Ἀλλὰ ποῦτος ἔμοῖρα βίησιν ἀελιομένη δέ
 Μοῖρα φησὶ ἀνέφαιε ἔκκεπ δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦν ἰὼ, ἔπειτα μάλιστ' αὖτις βαρυπνεύοντες αἵται,
 310 Χειμερὴς πνοιήσιν ἀκοιτίζοντες αἵται,
 Ἀθρόον ἐμπιπῆσαι ὅτα ρηϊμῶνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε Λεῖανδρός τ' ἑθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσοαῖον ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σὺγχυτο δ' ὕδωρ,
 315 Αἰθέρι μῶγετο ποῖτος ἀνέχετο πάντοθεν ἡχὴ
 Μαριαμένην ἀνέμων ζεφύρω δ' αὐτέπνευε ἔυρος,
 Καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλας ἀφένκει ἀπειλάς,
 Καὶ κτύπος ἰὼ ἀλίαςτος ἐισομαράσιο θαλάσσης.
 Αἰοπατρὸς δ' Ἀεανδρὸς ἀκμήτοισι ἐνὶ Δίῃσι
 320 Πολλάκι μὲν λιταίνεε θαλασσοαῖον Ἀφροδίτῃν,
 Πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Πιοσειδάωνι θαλάσσης
 Ἀτθίδος ἔ' βορέην ἀμνήμονα χαλκίπτει νύμφης.
 Ἀλλὰ οἱ ἔπειτα ἄρηγεν Ἑρως δ' ἔκ' ἤρκεσε Μοῖρας.
 Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντὶεῖ κύματος ὀρμῇ
 325 Τυπόμενος πεφόρητο ποδῶν δ' οἱ ὠχλασεν ὀρμή,
 Καὶ θένος ἰὼ ἀδόντητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὖτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαμψῶν,
 Καὶ ποτὶν ἀλγέϊστον ἀμαμακέτω πῖεν ἄλμης
 Καὶ δὴ λύχιον ἀπίστον ἀπείσβεσε πικρὸς αἵτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔ' ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεανδρῶν
 Ἡ δ' ἐπὶ δητύοιτος ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπταῖς
 Ἰστατο, κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μελέμας.
 Ἠλυθε δ' ἡεργάνια, ἔ' ἔκ' ἴδε νυμφίον Ἠρώ.
 Πάντοθι δ' ὄμμα πίπτειν ἐπ' ἑρῆα νῶτα θαλάσσης,

Fluctibus oppressum tumidis si fortè videret
Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
Diripuit variam moritura à pectore vestem.
Nec mora præcipitem turri se misit ab alta,
Exanimem super expirans illapsa maritum,
Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

BIONIS

Guil: Faithorne fecit:

335 Εἶπε ἰσαθρήσειεν ἀλώμενοι οἱ πῶδα κοῖτιν
 Λύχης σβεινυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργῳ
 Θρυπόμενοι σσιλάδεσσι ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοῖτιν,
 Δαιδαλέον ῥήξασα, πρὶν γήεσσι χεῖρα,
 Ροιζήδον παρθένου ἀπ' ἡλιβάτῃ πέσσει πύργῳ.

340 Καὶ δ' Ἡρὸ τέθηκε σὺν ὀλλυμένῃ πῶδα κοῖτιν
 Ἀλλήλων δ' ἀπόσαντο καὶ οἱ πυμάτωρ ὀλέθρῳ.

BIONOS